

καλύτερα «τα κέρδη», ωριοποιείται ο καπιταλισμός, αναφύεται «δεξιά παρέκκλιση». Χάνει όμως κι αυτός το νου του μπροστά σε ένα πραγματικό (κι όχι φανταστικό) υποκείμενο που γεννιέται, μπροστά σε πραγματικά βήματα μιας νέας συνείδησης που επωάζεται. Ο αριστερός νομίζει ότι έχει όλες τις απαντήσεις. Δεν νοιάζεται για την ενότητα· δεν εμπιστεύεται την κοινωνία· δεν επενδύει σ' αυτήν, αλλά φαντασιώνεται τον εαυτό του (το κόμμα ή την οργάνωσή του) σαν «πρωτοπορία». Ξεχνά ότι πρέπει να υπηρετεί το λαό, επειδή ο λαός και η κοινωνία σε κίνηση είναι ο πραγματικός πρωταγωνιστής μεγάλων βημάτων προς τα εμπρός.

Το χειρότερο όλων όμως είναι ότι ο αριστερός δεν μπορεί να διανοηθεί ότι ένα ακηδεμόνευτο κίνημα, ή ακόμα και η απλή διαισθητική συμπεριφορά του απλού ανθρώπου, μπορεί να είναι πολύ πιο μπροστά από τον ίδιο, που αρέσκεται να δείχνει με το δάκτυλο τη σωστή γραμμή και τι πρέπει να κάνουν όλοι οι άλλοι... Και μάλιστα σε μια ιστορική στιγμή που δεν θέλει καθόλου να αναστοχαστεί την πορεία του και το γιατί έχει βρεθεί στη θέση που βρίσκεται, ούτε μπορεί να συναισθανθεί τη σχετικότητα της ύπαρξής του μέσα στο δοσμένο συσχετισμό δύναμης.

Νέα συνείδηση

Μια νέα συνείδηση δεν μπορεί να οικοδομηθεί σύμφωνα με τα γούστα του καθενός. Ο βηματισμός της είναι σύνθετη διαδικασία. Τα πατήματα που κάνει, κάθε βήμα μπροστά, συνδυάζεται με υποκειμενοποιητικές διαδικασίες και απαιτεί πραγματική κίνηση. Η υπόθεση των Τεμπών πρόσφερε και τα δύο. Όχι σε μορφή φαστ φουντ ή καταναλωτικού προϊόντος. Ο σεβασμός του άλλου και ο σεβασμός του μαζικού κινήματος είναι όρος για να γίνουν πραγματικά βήματα μπροστά. Η χωρητικότητα ενός εγχειρήματος ή

Το κίνημα των Τεμπών έθεσε πολιτικά θέματα (Δικαιοσύνη – Μπάζωμα – Συγκάλυψη – Ατιμωρησία) και βαθιά αξιακά ζητήματα που αγγίζουν την ψυχή και την ηθική της κοινωνίας

κινήματος είναι άλλος ένας όρος. Ο διάλογος και όχι το «πέσιμο» είναι ένας ακόμα ουσιαστικός παράγοντας.

Το κίνημα που γεννιέται με την υπόθεση των Τεμπών παράγει και πολιτικά αποτελέσματα. Κι αν το πω χωρίς να παρεξηγηθώ: Παρήγαγε εξαιρετικά περισσότερα και πιο ποιοτικά πράγματα μέσα σε δύο χρόνια, τέτοια που υπογραμμίζουν την απουσία ή και τη γύμνια άλλων παραγόντων της πολιτικής ζωής (κόμματα, συνδικαλιστικές οργανώσεις, φορείς κ.λπ.), που λένε μεγάλα λόγια αλλά νοιάζονται μόνο για τη θέση τους στον καταμερισμό του πολιτικού συστήματος, όχι για την αλλαγή των κοινωνικών και πολιτικών συσχετισμών. Δείτε τον λόγο όλων των κομμάτων και θα το διαπιστώσετε. Δείτε με τι ασχολήθηκαν και τι έκαναν τα δύο χρόνια που πέρασαν. Αναλογιστείτε τι (δεν) έκαναν για την υπόθεση των Τεμπών, παρόλο που είχαν τα μέσα (χρήματα, επιστήμονες, ινστιτούτα, επαφές). Και τι στοιχεία (δεν) αποκάλυψαν. Ξέρουν για ολιγάρχες, κομπίνες, βρώμικες δουλειές, παρακράτος κ.λπ., αλλά περιορίζονται σε γενικόλογες. Δεν μπορούσαν να βρουν τι κουβαλούσε το τρένο, ποιος και τι φόρτωσε στην εμπορική, ποιος ήταν ο παραλήπτης; Δεν ξέρουν τίποτα; Δεν άκουσαν τίποτα; Απλά μας κοροϊδεύουν. Επειδή έχουν κάποιο ρόλο στον καταμερισμό του υπάρχοντος καταμερισμού μέσα στο πολιτικό σύστημα. Η μικρή ομάδα των γονιών των θυμάτων –παρά τις τυχόν διαφορετικές απόψεις και παρά την οδύνη της απώλειας– κατόρθωσαν να κάνουν πολύ περισσότερα σε όλους τους τομείς από όλα τα κόμματα και

όλα τα συνδικάτα. Δεν είναι αυτό απορίας άξιον; Επομένως η νέα συνείδηση προχωρά μαζί με την πραγματική αντίσταση στο υπάρχον σύστημα. Αλλά εδώ χρειάζεται μια διευκρίνιση: είναι μια άλλη διάσταση της Πολιτικής, που προϋποθέτει τον Πολίτη και την ενεργή του στάση· όχι την ανάθεση ή γενικά την αντιπροσώπευση, και μάλιστα αυτήν που έχουμε, η οποία είναι χειριστής ποιότητας και αποβλέπει στον χειρισμό κι όχι στην πραγματική έκφραση. Πολιτική που λειτουργεί ως πραγματική διαμεσολάβηση Πολίτη-Κοινωνίας και Εξουσίας-Συμφερόντων και δημιουργεί γεγονότα, θέτει στόχους, αλλάζει συσχετισμούς, τιμωρεί, εξοστρακίζει, αναβλύζει δυνατότητες, ανθρωποποιεί τον άνθρωπο και δεν τον κάνει κτήνος και ιδιοτελές υποκείμενο. Πολιτική που καλλιεργεί την υπευθυνότητα, που φτιάχνει Πολιτισμό. Διαφορετικά ειπωμένο, Πολιτική που δεν αντιστρατεύεται τον Πολιτισμό και τον Πολίτη, αλλά οφείλει να τα προάγει. Στη σημερινή κοινωνική πραγματικότητα βασιλεύει το ιδιωτικό άτομο, το ιδιοτελές άτομο, το άτομο που αρνείται την κοινωνία και τους δεσμούς της, το εγωιστικό άτομο. Κι όλοι οι θεσμοί έχουν υπαχθεί στην αναπαραγωγή αυτού του μοντέλου ανθρώπου. Το πολιτικό σύστημα αναπαράγει μόνο αυτές τις «αξίες» από κάθε πόρο του και με κάθε θεσμό του.

Πόρισμα στα αγγλικά...

Όταν κάνουμε λόγο για νέα μεταπολίτευση και για κοινωνική αλλαγή βεβαίως και θίγουμε τέτοια κεντρικά ζητήματα. Όπως και άλλα. Για παράδειγμα ο σιδηρόδρομος πουλήθηκε στην

ιταλική (κρατική) εταιρεία για 45 εκατομμύρια επί ΣΥΡΙΖΑ διότι αυτό πρόβλεπαν οι μνημονιακές διατάξεις, και επειδή δεν έπρεπε να τον πάρουν οι Κινέζοι. Όλα τα μνημόνια και οι μνημονιακές ρήτρες που ακόμα ισχύουν (θυμηθείτε, 99 χρόνια) υπάγονται στο αγγλικό δίκαιο, όχι τυχαία. Το δε ευρωενωσιακό δίκαιο θεωρείται ότι υπερτερεί ακόμα και του ελληνικού Συντάγματος. Μέχρι και το πόρισμα για το έγκλημα των Τεμπών συντάχθηκε στην αγγλική γλώσσα! Ολόκληρο το πολιτικό σύστημα αποδέχεται αυτούς τους εξαρτησιακούς όρους. Οι πολιτικοί μας πρώτα μπαίνουν στη θέση των Μεγάλων και Προστατών, και μετά ίσως να σκέφτονται λίγο και την ελληνική πραγματικότητα. Υπερβολή; Ο μεν Μητσοτάκης πριν λίγες μέρες δήλωνε ότι «η χώρα έχει πληρώσει ακριβά τις πάνω και τις κάτω πλατείες», ο δε βουλευτής της Ν.Δ. Συρίγος έλεγε ότι «η Ελλάδα είναι πολύ μικρό μέγεθος για να ασχοληθεί η Αμερική μαζί της». Σε διπλανάς χώρες, π.χ. στη Ρουμανία ακυρώνονται εκλογές (και χθες συνελήφθη ο νικητής!). Κάποιοι νομίζουν ότι αυτά –και άλλα σημαντικά ζητήματα– θα τα καλύψει ένα κίνημα σαν αυτό των Τεμπών με ένα μαγικό τρόπο. Οι πιο πονηροί θα θελήσουν τάχα να το «προσανατολίσουν σωστά» ή να το προσαρμόσουν σε δικούς τους πολιτικάντικους σχεδιασμούς. Αποφεύγουν όπως ο διάολος το λιβάνι να αποκληθεί ακηδεμόνευτο το κίνημα. Τι θα πει, λένε, ακηδεμόνευτο; Να κάνει ό,τι θέλει; Δεν θέλει να καπελωθεί; Δεν θέλει να το χρησιμοποιήσουν τα κόμματα και το πολιτικό σύστημα; Δεν θέλει να

ενσωματωθεί στο παιχνίδι που κάνουν χρόνια τώρα όλοι μαζί; Και τι θέλει δηλαδή; Ακηδεμόνευτο σημαίνει να ακούγεται η φωνή του καθαρά, χωρίς πονηρές προσμίξεις και κόλπα, να ξεδιπλώσει ό,τι μπορεί να δώσει, να του ανοιχθεί ο δρόμος για να συναντηθεί, να εκφραστεί και να εκφράσει. Να μην υπάρχει σκέτα για τον εαυτό του και μόνο για την αναπαραγωγή του.

Σύνοψη

Ένα μεγάλο και μαζικό κίνημα σαν αυτό των Τεμπών είναι σήμερα ό,τι καλύτερο υπάρχει στη χώρα. Είναι στην κυριολεξία οξυγόνο σε ένα άκρως τοξικό περιβάλλον. Ο σεβασμός αυτού του κινήματος περνά μέσα από την ανιδιοτελή συμβολή του καθένα για το προχώρημά του. Η νέα συνείδηση απαιτεί στοιχεία σύνθεσης πολλών σκόρπιων, ασύνδετων αντιστάσεων και γνώσεων, όπως απαιτεί και μια πιο συνολική ματιά. Αλλά αυτά δεν υπάρχουν έτοιμα και συσκευασμένα προς κατανάλωση για όποιον θελήσει να αντισταθεί. Ούτε τα κατέχει κάποια «πρωτοπορία» για να κάνει υποδείξεις, π.χ. να διορθώνει ως λαθεμένο τάχα το σύνθημα «είναι κακιά η (χ)ώρα». Ο μήνας που διανύσαμε έχει ένα φορτίο που πρέπει να αξιολογηθεί για τα επόμενα βήματα και στροφές που υπάρχουν στον δρόμο μας. Αυτά που ζούμε έναν μήνα τώρα θυμίζουν τους στίχους του ποιητή:

Την άνοιξη αν δεν την βρεις την φτιάχνεις.

Ναι την φτιάχνεις.

Κάθε φορά από την αρχή.

Όλο και πιο ζωντανή.

Όλο και πιο ποτισμένη.

Ναι την φτιάχνεις.

ΥΓ: Σε επόμενο σημείωμα θα αναπτυχθεί το ζήτημα της νέας μεταπολίτευσης και της κοινωνικής αλλαγής.

της Αριστεράς
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ρεθύμνου 11, 106 82 Αθήνα
Τηλ.: 210 3468282 Φαξ: 210 3468282
E-mail: info@edromos.gr
www.edromos.gr

facebook.com/DromosThsAristeras
youtube.com/@edromos1
instagram.com/edromos.gr
x.com/edromos

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΕΝΟΤΗΤΑΣτική μη
κερδοσκοπική εταιρεία

ΕΚΔΟΤΗΣ:
Ρούνη Ρινάλντι

ΝΟΜΙΜΟΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ:
Γιώργος Παπαϊωάννου

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Νίκος Ταυρής

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ:
Σταμάτης Μαυροειδής

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Τάσος Βαρούνης, Παύλος
Δερμενίκης, Κώστας
Δημητριάδης, Στέλιος
Ελληνιάδης, Ρούλα
Μουτσέλου, Βασίλης Ξυδιάς,
Σπύρος Παναγιώτου, Γιώργος
Παπαϊωάννου, Μιχάλης Σιάκος,
Ερρίκος Φινάλης

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ:
Κώστας Ανδριανόπουλος,
Αντώνης Ανδρουλιδάκης,
Λουκάς Αξελός, Απόστολος

Αποστολόπουλος, Κώστας
Βενιζέλος, Νίκος Γεωργιάδης,
Γιάννα Γιαννουλοπούλου,
Κώστας Γκιώνης, Γιώργος
Θεοδωρόπουλος, Ιφιγένεια
Καλαντζή, Γιώργος Α.
Λεονταρίτης, Κώστας
Λιβερτάτος, Κώστας Μελάς,
Δημήτρης Μόνος, Δημήτρης
Μπελαντίς, Μανόλης
Μούστος, Ευτύχης Μπισσάκης,
Μύρωνας Ξυδάκης, Δημήτρης
Ουλής, Γιώργος Πατέλης,
Χρήστος Πραμανιώτης,

Γιάννης Ραχιώτης,
Τριαντάφυλλος Σερμέτης, Λόλα
Σκαλτσά, Νίκος Σταθόπουλος,
Στάθης Σταυρόπουλος, Κώστας
Στοφόρος, Βάννα Σφακιανή,
Γιάννης Σχίζας, Γιώργος
Τσαφέρης, Δημήτρης Α.
Τραυλός-Τζανετάτος

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Κατού Αρκονάδα (Βολιβία),
Σάλεμ Μπεν Παχία (Τυνησία),
Χάλεντ Μπαρράκāt (Παλαιστίνη),
Τζέιμς Πέτρας (ΗΠΑ),

Ντέμπορα Σαντάνα (Πουέρτο
ΡΙκό), Ρικάρντο Φιέρο
(Αργεντινή), Κάρλο Φορμέντι
(Ιταλία)

ΣΚΙΤΣΑ:
Στάθης Σταυρόπουλος,
Carlos Latuff (Βραζιλία),
Vasco Gargalo (Πορτογαλία)

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ:
Δημήτρης Αρβανίτης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ:
Νίκος Μάλλιαρης
Τηλ.: 6945804299
E-mail: malliaris@edromos.gr

Τάνια Μήτσιου
Τηλ.: 6976864058

ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
Newspresshold
Γ. Τασσιόπουλος –
Κ. Μπάρλας Ο.Ε.
Τηλ. 210 6620788-734